KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 26. juli 1976

om en procedure i henhold til artikel 85 i traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab (IV/28.980 — Pabst & Richarz / BNIA)

(Den franske tekst er den eneste autentiske)

(76/684/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 85,

under henvisning til Rådets forordning nr. 17 af 6. februar 1962 ([1]), særlig artikel 1 og 3,

under henvisning til begæring indgivet af selskabet Pabst & Richarz KG i Elsfleth, Tyskland, den 9. december 1974 i henhold til artikel 3, stk. 2, litra b), i forordning nr. 17 angående forbudet fra Bureau national interprofessionnel de l'armagnac (BNIA), Eauze, Frankrig, mod at levere visse arter armagnac på fad,

efter at have hørt sagens parter i overensstemmelse med artikel 19, stk. 1, i forordning nr. 17 og bestemmelserne i Kommissionens forordning nr. 99/63/EØF ([2]) af 28. juli 1963,

under henvisning til udtalelse indhentet den 30. juni 1976 fra Det rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål i overensstemmelse med artikel 10 i forordning nr. 17, og

ud fra følgende betragtninger :

I

Sagens faktiske omstændigheder kan resumeres som følger :

1. Armagnac er den druebrændevin, som fremstilles i Armagnac-området i Frankrig ; dette område er afgrænset af décret af 25. maj 1907. Brændevine fra dette område har ret til den kontrollerede betegnelse »Armagnac«.

   Fremstillingen af armagnac omfatter tre trin : vinfremstilling og destillering, lagring på fade af egetræ af en bestemt sort, sammenstikning og nedbringelse af alkoholprocenten til drikkestyrke. Enten aftappes armagnac af producenten, andelsforeningerne eller brændevinsbrænderne selv og afsættes under disses mærke, eller også sælges den på fad. I det sidste tilfælde aftapper køberen den og videresælger den under eget mærke.

   Alt efter hvor mange år armagnac'en er lagret, sondres der mellem alderstrin fra 0 til 5. Trin 1 til 3 kan bære et mærke med tre stjerner, trin 4 mærket VO og trin 5 VSOP ; betegnelsen »Napoléon« forbeholdes armagnac på 5 år eller mere.

2. Den samlede fremstillede mængde armagnac i et produktionsår varierer mellem 35 000 og 45 000 hektoliter ren alkohol. I de seneste år er ca. 40 % solgt i Frankrig og 60 % gået til udførsel. Mere end to tredjedele af den samlede udførsel er bestemt for Tyskland ; i produktionsåret 1972/1973 steg den udførte mængde til dette land med mere end 50 % i forhold til 1971/1972.

   Omsætningen i Frankrig foregår i nogenlunde lige stort omfang på flaske og på fad. Derimod foregår ca. tre fjerdedele af udførselen på fad.

3. Armagnacproducenter og andelsforeninger er lige som grossister, brændevinsbrændere og agenter repræsenteret af BNIA, der er oprettet i 1951. Ved décret nr. 62-20 af 8. januar 1962 ([3]) er der tillagt BNIA status som juridisk person, og det har fået overdraget følgende opgaver :

   — at iværksætte alle undersøgelser angående produktion og afsætning af armagnac-brændevine, at blive hørt i alle spørgsmål angående disse brændevine af de offentlige myndigheder samt over for disse at fremkomme med alle forslag om organiseringen af markedet for armagnac,

   — at overvåge den nøje overholdelse af de faste lokale sædvaner med hensyn til fremstilling og omsætning af armagnac, at kontrollere kvaliteten af de brændevine, der produceres eller udbydes til salg af vinavlerne og forhandlerne i det område, for hvilket betegnelsen Armagnac gælder, og i tilslutning til denne kontrol at nægte brændevine den kontrollerede betegnelse Armagnac, såfremt den ikke er i overensstemmelse med det ændrede décret af 6. august 1936 om bestemmelserne for produktion af disse brændevine,

([1]) EFT nr. 13 af 21. 2. 1962, s. 204/62.
([2]) EFT nr. 127 af 20. 8. 1963, s. 2268/63.
([3]) JO de la RF af 12. 1. 1962, s. 393.

— at yde avlerne, andelsforeningerne og forhandlere den tekniske og praktiske bistand med henblik på at forbedre kvaliteten af armagnac og for at sikre dette produkts anseelse,

— at indsamle det statistiske materiale og alle de oplysninger af økonomisk, teknisk og praktisk art, som er nødvendige for organets arbejde.

Det nævnte decret nr. 62-20 fastsætter desuden, at BNIA skal bestå af en formand, tolv repræsentanter for producenter og andelsforeninger og tolv repræsentanter for grossister, brændevinsbrændere og agenter. Repræsentanterne udnævnes af landbrugsministeren på forslag af erhvervsorganisationerne eller fagforeningerne. Formanden udpeges af landbrugsministeren efter høring af repræsentanterne ; han må ikke være erhvervsmæssigt beskæftiget i faget.

Et stående udvalg bestående af formanden, to næstformænd og yderligere to medlemmer af bureauet (henholdsvis en producent og en handlende) er bemyndiget til at behandle de løbende sager. Alle andre sager overlades til generalforsamlingen bestående af formanden og de fireogtyve repræsentanter.

Alle beslutninger træffes med absolut flertal blandt de tilstedeværende medlemmer i nærværelse af en regeringsrepræsentant, som overværer forhandlingerne, og som enten umiddelbart giver sit samtykke til de trufne beslutninger eller forelægger dem for ministeren til godkendelse. Ved cirkulære fra BNIA meddeles beslutningerne til alle producenter og andelsforeninger, grossister og brændevinsbrændere og overholdes faktisk af disse. Hvad afsætningen af armagnac på fad angår, er sammenslutningerne af producenter og forhandlere af armagnac enedes om, at sælgeren ved ethvert salg vedrørende alderstrinene 0 til 5 år obligatorisk indgiver salgsfakturaen til BNIA, og om at bemyndige BNIA til at efterprøve forretningernes overensstemmelse med de på disse fakturaer anførte oplysninger samt til at udøve kontrol med kvaliteten af al armagnac omsat på fad (se Protocole d'accord concernant l'organisation des marchés af 16. oktober 1972, godkendt af landbrugsministeren den 12. februar 1973 ([1])).

Hvad mere specielt angår udførselen af armagnac på fad, er alene BNIA, ifølge décret af 25. august 1952 ([2]), bemyndiget til at udstede alderscertifikater.

4. I praksis skal importøren af armagnac på fad tilstille de toldmyndigheder i bestemmelseslandet, som kontrollerer påfyldningen af flaskerne, den af BNIA i overensstemmelse med ovennævnte bestemmelser påtegnede faktura eller garantisedlen (acquit à caution). Denne garantiseddel, der er gul, gælder som attestation for den kontrollerede betegnelse »Armagnac« og udstedes af den franske myndighed for indirekte skatter. Denne seddel angiver den leverede mængde armagnac samt dens alkoholprocent og anfører desuden nummeret på en salgsseddel, der udfærdiges af BNIA efter en undersøgelse af det materiale, som den franske eksportør har fremlagt ; denne salgsseddel betyder, at BNIA har undersøgt forretningen med henblik på konformiteten.

I produktionsåret 1973/1974 udfærdigede BNIA ikke alderscertifikater for udførsler undtagen i de få tilfælde, hvor køberen udtrykkeligt bad om det. Det forekommer imidlertid, at sælgeren selv påfører den leverede armagnacs alder på garantisedlen, uden at hverken skattemyndigheden eller BNIA undersøger eller bekræfter denne alder. Ikke desto mindre er denne angivelse i visse tilfælde blevet fortolket som en aldersattest af køberen og har således lettet forhandlingen af armagnac under denne betegnelse, f.eks. under betegnelsen »Napoléon« ved levering af alderstrin 5.

Desuden udfærdiger BNIA et overtagelsesbevis for enhver bevægelse af armagnac på fad, bortset fra bevægelser inden for samme virksomhed. BNIA er således hele tiden à jour med lagrene af de forskellige alderstrin af armagnac hos producenter og grossister.

5. Den 28. maj 1974 blev BNIA's generalforsamling indkaldt for »at undersøge situationen for brændevinenes alderstrin samt dens sandsynlige udvikling i betragtning af mængderne af tidligere destillerede vine«. I nærværelse af regeringsrepræsentanten besluttede generalforsamlingen som præciseret i cirkulære nr. 8/74 af 29. maj 1974 fra 1. juni 1974 og indtil videre at suspendere udførselen på fad af armagnac på trin 4 eller derover. Dette gælder dog ikke for :

— bevægelser inden for samme virksomhed,

— forsendelser på fad på mindre end 10 hektoliter pr. forsendelse,

— forsendelser på grundlag af kontrakter indgået før den 28. maj 1974.

I tilfælde af, at anvendelsen af denne foranstaltning måtte føre til vanskeligheder for de berørte virksomheder, opfordredes disse i cirkulære nr. 8/74 til snarest muligt at rette henvendelse til BNIA herom.

([1]) JO de la RF af 1. 3. 1973.
([2]) JO de la RF af 27. 8. 1952.

Dette cirkulære blev som alle cirkulærer fra BNIA sendt til alle producenter, brændevinsbrændere og forhandlere af armagnac, som ifølge klageren og BNIA selv alle har overholdt cirkulæret.

Fra 1. juni 1974 var de franske eksportører ikke længere i stand til at forsende armagnac på fad af trin 4 og 5 på grundlag af nye kontrakter, der var indgået med købere især i Tyskland, mens det stadig var muligt og skete hyppigere, at der blev indgået kontrakter om levering og udførsel af armagnac på flaske på samme alderstrin.

Med hensyn til opfyldelsen af de kontrakter, der var indgået før den 28. maj 1974, gjorde BNIA på grundlag af sine beføjelser til at kontrollere kvaliteten sin udførselspåtegning afhængig blandt andet af, at der indsendtes vareprøver, som et ad hoc udvalg skulle smage på, og af at der fremlagdes en analyse fra et officielt laboratorium (jf. brev af 17. juni 1974 fra BNIA til huset Ducouret & Cie, en af de franske virksomheder, der udfører til Tyskland). Under overholdelsen af disse betingelser blev der i de efterfølgende måneder udført ret betydelige mængder armagnac af trin 5 til opfyldelse af tidligere indgåede kontrakter.

ved circulære nr. 16/74 af 9. december 1974 besluttede BNIA mere generelt at udvide kvalitetskontrollen for enhver handel med armagnac på fad.

I praksis berørte undtagelsen for leveringer på under 10 hl udførslerne til Belgien, som almindeligvis finder sted i disse mængder. Undtagelsen berørte ikke udførslerne til Tyskland, hvor de større importører sædvanligvis køber mængder på 25 hl eller derover.

6. Den tyske virksomhed Pabst & Richarz KG, der er en af de største importører af armagnac, og som løbende køber alle kvaliteter af armagnac, især på fad, indgav den 9. december 1974 en begæring til Kommissionen om, at den skulle fastslå, at det i cirkulære nr. 8/74 omhandlede leveringsforbud var en overtrædelse, og om at denne overtrædelse skulle bringes til ophør.

Efter at Kommissionen ved to breve havde påpeget muligheden for at der forelå en overtrædelse af artikel 85, meddelte BNIA i skrivelse af 13. februar 1975 denne, at det — uanset at det ikke kunne ligestilles med en sammenslutning af virksomheder efter EØF-traktatens artikel 85, og at den påklagede foranstaltning var påkrævet, for at det kunne opfylde sin opgave med hensyn til kvalitetskontrol — ved cirkulære nr. 5/75 af samme dato havde ophævet leveringsforbudet.

Den tyske virksomhed fastholdt sin begæring om at få fastslået, at der fandt en overtrædelse sted, ud fra den betragtning, at BNIA med sine forbehold på ethvert tidspunkt ville kunne tage lignende forholdsregler i anvendelse og således bringe virksomhedens regelmæssige forsyning med armagnac i fare.

BNIA understregede især, at den påklagede foranstaltning var truffet i overensstemmelse med den sædvanlige i vedtægten fastsatte procedure, nemlig i nærværelse af en regeringsrepræsentant og med dennes samtykke. Dette forhold skulle bekræfte, at BNIA ikke kunne være ansvarlig, fordi man ikke ville kunne betegne den påklagede foranstaltning som værende af privat karakter; den var altså ikke blevet vedtaget af en sammenslutning af virksomheder i artikel 85, stk. 1's forstand.

Desuden hævder BNIA, at foranstaltningen havde til formål at genoprette en loyal konkurrence gennem kvalitetskontrol som nævnt i décret nr. 62/20. De tyske toldmyndigheder skulle allerede i oktober 1973 have næret mistanke om, at importører fra den sydlige del af Tyskland i visse tilfælde havde indført armagnac med falsk aldersbetegnelse og solgt den som armagnac Napoléon til unormalt lave priser. Andre tilfælde skulle være blevet påpeget i maj 1974.

Generalforsamlingen af 28. maj 1974 havde haft disse tilfælde med falsk betegnelse i erindring, da den besluttede at standse leveringer af alderstrin 4 og 5. Da målet med kvalitetskontrollen var nået med cirkulære nr. 16/74 af 9. december 1974, havde BNIA ophævet den påklagede foranstaltning. Denne foranstaltning skulle ikke have haft nogen virkning: På den ene side indeholdt cirkulære nr. 8/74 nogle vigtige undtagelser, nemlig for leveringer på under 10 hl, for opfyldelsen af tidligere indgåede kontrakter og for behandlingen af særlige tilfælde; klageren havde ikke henvendt sig til BNIA i den anledning. På en anden side var klagerens interesser ikke berørt, fordi han efter foranstaltningens ophævelse kun havde købt af trin 1. BNIA erkender imidlertid, at betydelige lagre af armagnac af trin 5 var disponible, nemlig mere end 30 000 hl pr. 30. juni 1975.

Klageren svarede, at han havde henvendt sig til medlemmer af BNIA for at diskutere muligheden for at indgå nye kontrakter, men at havde sagt til ham, at dette var håbløst, hvilket i øvrigt understreges af, at BNIA ikke i praksis havde benyttet sig af den omtalte mulighed for at gøre undtagelser. Leveringsforbudet, som er fremsat af alle armagnacproducenter og -forhandlere i fællesskab, har ført til en kunstig formindskelse af udbudet og til en mærkbar prisstigning med den følge, at han ikke har interesse i køb af trin 5.

II

Ifølge artikel 85, stk. 1, i EØF-traktaten er alle aftaler mellem virksomheder og alle vedtagelser inden for sammenslutninger af virksomheder, der kan påvirke handelen mellem medlemsstater, og som har til formål eller til følge at hindre, begrænse eller fordreje konkurrencen inden for fællesmarkedet, uforenelige med fællesmarkedet og forbudt.

Disse bestemmelser kan anvendes i det foreliggende tilfælde af følgende grunde :

1. Forbudet i cirkulære nr. 8/74 af 29. maj 1974 fra BNIA mod at levere armagnac på fad af trin 4 og 5 hviler på en vedtagelse inden for en sammenslutning af virksomheder. Producenterne, andelsforeningerne, brændevinsbrænderne og forhandlerne af armagnac, der igennem deres faglige sammenslutninger er repræsenteret i BNIA, er virksomheder i artikel 85, stk. 1's forstand.

   Det forhold, at décret nr. 62-20 tillægger BNIA visse kvalitetskontrolmæssige opgaver, udelukker ikke, at det kan betragtes som en sammenslutning af virksomheder i artikel 85, stk. 1's forstand, idet den påklagede foranstaltning går ud over rammerne for udførelsen af de opgaver, der er tildelt ved dette décret. Den pågældende foranstaltning, som er truffet af BNIA, vedrører den salgspolitik, som de producenter, andelsforeninger, brændevinsbrændere og forhandlere af armagnac, som BNIA repræsenterer, skal følge. Denne politik er ikke omfattet af dette décret ; den har sin oprindelse i et forslag til generalforsamlingen den 28. maj 1974 fra de tilstedeværende repræsentanter for disse virksomheder. Forslaget vedtoges af et flertal, og var bestemt for og sendtes til alle producenter, andelsforeninger, brændevinsbrændere og forhandlere af armagnac. Disse virksomheder har forpligtet sig til at inddrage BNIA i deres salg af armagnac på fad og til at underkaste sig kontrol. BNIA's påtegning er en nødvendig betingelse for alt salg på fad, især ved udførsel. Cirkulæret er derfor forpligtende for dets modtagere, som ikke mere kan udføre en handelstransaktion uden at følge bestemmelserne i cirkulæret.

   Den omtalte beslutning var ikke påtvunget af den franske regering. Den hviler heller ikke på anden indgriben fra den franske regerings side. Det forhold, at formanden for BNIA udpeges, og at de fireogtyve delegerede udnævnes af landbrugsministeren, samt at en regeringsrepræsentant overværer forhandlingerne og har givet sit samtykke til den omtalte beslutning, kan ikke svække den konstatering, at det i det foreliggende tilfælde drejer sig om en foranstaltning af privat karakter, hvor BNIA er ansvarlig på de virksomheders vegne, det repræsenter.

2. Cirkulære nr. 8/74 havde til formål og har haft til følge af begrænse konkurrencen inden for det fælles marked.

   Det er en direkte følge af den omtalte beslutning, at producenterne, andelsforeningerne, brændevinsbrænderne og forhandlerne af armagnac efter den 1. juni 1974 var forhindret i frit at indgå nye kontrakter om levering af armagnac fra trin 4 og 5 på fad i mængder på mere end 10 hl. Den blotte meddelelse om, at de konkrete tilfælde ville blive undersøgt, fratager ikke cirkulæret dets restriktive karakter. Denne meddelelse indebar nemlig en forpligtelse for de pågældende til at anmode om en udtalelse fra BNIA før indgåelsen af nye kontrakter. BNIA har således sikret sig et middel til ikke blot bedre at sørge for kvalitetskontrollen, men også til at gennemføre, hvad det finder måtte være gruppens fælles interesse, hvorved det begrænser konkurrencens fri spil på markedet.

   Det påklagede cirkulære har endvidere også haft virkninger. Klageren og tilsvarende virksomheder har ikke kunnet indgå nye kontrakter for at sikre deres regelmæssige forsyning, selv om der ifølge BNIA's eget statistiske materiale var betydelige mængder armagnac af trin 5 til rådighed. At klageren ikke udtrykkeligt har anmodet om en dispensation, hvilken mulighed det påklagede cirkulære hentyder til uden dog at angive nogen objektive kriterier derfor, ophæver ikke den konkurrencebegrænsende virkning, da det ikke bestrides, at han kun ville have haft ringe mulighed for at få en sådan dispensation, og fordi sådanne dispensationer i praksis ikke er blevet givet til leveringer til Tyskland. Kun de mængder, der omfattes af tidligere kontrakter, har kunnet leveres. Endelig kan det forhold, at klageren efter ophævelsen af den påklagede foranstaltning kun har købt armagnac af trin 1, forklares ved, at klageren var nødsaget til at ændre forsyningsplaner under hensyntagen til den nye markedssituation, og dette udelukker heller ikke den konkurrencebegrænsende virkning, som den påklagede foranstaltning har haft i det tidsrum, den har været i anvendelse.

   BNIA's indvending om, at den påklagede foranstaltning skulle være begrundet i hensynet til at forbedre kvalitetskontrollen og sikre, at leveringer af armagnac ikke mere finder sted under en ukorrekt betegnelse, må afvises. Praksis viser, at eventuelle forfalskninger af en vares kvalitet kan bekæmpes

på passende måde ved klage til såvel den offentlige administration som til domstolene og sådanne procedurer har faktisk været indledt. Under disse omstændigheder gik den påklagede foranstaltning i den grad for vidt i forhold til de mål, der er gjort gældende, at de negative følger for konkurrencen og handelen mellem medlemsstater ikke kan betegnes som uforudselige eller utilsigtede.

For det første omfattede den nævnte foranstaltning hverken opfyldelsen af tidligere indgåede kontrakter eller leveringer af mængder på under 10 hl. I henhold til disse undtagelser er der leveret betydelige mængder armagnac af trin 5, hvor den angivne kvalitet tilsyneladende har været overholdt, fordi BNIA i denne henseende har forlangt, at der indsendtes prøver, og at der fremlagdes en analyse, hvilket således har sikret en kvalitetskontrol uden for rammerne af den omtalte foranstaltning. Derfor ses det ikke, hvorfor denne foranstaltning forbød indgåelse af nye kontrakter om levering af armagnac af trin 4 og 5.

Desuden er formaliteterne med udlevering af et overtagelsesbevis generelt blevet skærpet genem BNIA's cirkulære nr. 16/74 af 9. december 1974. Denne foranstaltning bekræfter det indtryk, at forpligtelsen til at suspendere alle leveringer ikke stod i rimeligt forhold til, hvad en passende kvalitetskontrol kræver.

Den påklagede foranstaltning var således ikke påkrævet for at forbedre kvalitetskontrollen eller for at hindre falske kvalitetsangivelser. Den tilsigtede ud fra rent kommercielle betragtninger kunstigt at formindske udbudet på markedet. En sådan nedgang i udbudet har uundgåeligt til følge, at konkurrencen fordrejes.

3. Leveringsforbudet berørte især udførselen af armagnac på fad af trin 4 og 5 til andre medlemsstater og havde til følge, at der bortset fra beskedne udførsler ikke kunne indgås nye kontrakter om udførsel. Leveringsforbudet var således umiddelbart egnet til at påvirke handelen mellem medlemsstater.

4. Den påklagede restriktive foranstaltning har mærkbart påvirket handelen mellem medlemsstater og begrænset konkurrencen. Uden denne foranstaltning og i betragtning af de disponible lagre ville franske eksportører have haft mulighed for at indgå nye kontrakter om levering af armagnac på fad af trin 5, hvis udførsel til andre medlemsstater, specielt Tyskland, udgør en væsentlig del af de samlede leveringer.

5. Rådets forordning nr. 26 ([1]), som fastsætter visse undtagelser for anvendelsen af konkurrencereglerne til fordel for landbrugsvarer, kan ikke anvendes i det foreliggende tilfælde, idet armagnac, der er en industrivare, ikke er opregnet blandt landbrugsvarerne i traktatens bilag II.

([1]) EFT nr. 30 af 20. 4. 1962, s. 993/62.

III

I henhold til artikel 85, stk. 3, kan bestemmelserne i samme artikels stk. 1 erklæres uanvendelige på enhver aftale og enhver vedtagelse, som bidrager til at forbedre produktionen eller fordelingen af varerne eller til at fremme den tekniske eller økonomiske udvikling, samtidig med at de sikrer forbrugerne en rimelig andel af fordelen herved, og uden at der pålægges de pågældende virksomheder begrænsninger, som ikke er nødvendige for at nå disse mål eller gives disse virksomheder mulighed for at udelukke konkurrencen for en væsentlig del af de pågældende varer.

Den påklagede foranstaltning, som hører ind under den i forordning nr. 17, artikel 4, stk. 1, omhandlede kategori af aftalen, er ikke blevet anmeldt til Kommissionen. Så længe den ikke er blevet anmeldt, kan en beslutning i henhold til artikel 85, stk. 3, følgelig ikke træffes.

Under alle omstændigheder står det ikke Kommissionen klart, hvorledes leveringsforbudet skulle være nødvendigt, for at BNIA kunne nå sine mål med hensyn til en kvalitetskontrol.

IV

I henhold til artikel 90, stk. 2, er virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, underkastet traktatens konkurrencebestemmelser i det omfang, anvendelsen af disse bestemmelser ikke retligt eller faktisk hindrer opfyldelsen af de særlige opgaver, som er betroet dem. Udviklingen af samhandelen må ikke påvirkes i et sådant omfang, at der strider mod Fællesskabets interesse ;

Selv om Kommissionen antog, at BNIA er en virksomhed, som, hvad kvalitetskontrollen angår, ifølge décret nr. 62-20 har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, ville det påklagede leveringsforbud ikke desto mindre være en kvantitativ foranstaltning, som omfattede handel mellem medlemsstaterne, som ikke var påkrævet, for at det kunne opfylde sine opgaver, og som påvirkede udviklingen af samhandelen inden for Fællesskabet i et sådant omfang, at det stred mod Fælleskabets interesse ; for at undgå at der for fremtiden træffes lignede foranstaltninger, bør det ved beslutning i medfør af artikel 3 i forordning nr. 17 fastlås, at den påklagede foranstaltning er en overtrædelse af artikel 85, stk. 1 —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Det forbud mod at levere armagnac på fad af trin 4 og 5, som blev udstedt af Bureau national interprofessionnel de l'armagnac i dets cirkulære nr. 8/74 af 29. maj 1974, og som blev ophævet efter indgriben fra Kommissionen den 8. februar 1975, udgjorde en overtrædelse af artikel 85, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Bureau national interprofessionnel de l'armagnac, 13, place Félix Soulès, F-32800 Eauze, Frankrig.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. juli 1976.

På Kommissionens vegne

G. M. THOMSON

Medlem af Kommissionen